

kar jih še ne krije hladna zemlja. Marsikaj se mu zdi, da ni več tako kakor nekdanj.

Tudi danes stopa po oni stezi, koder so nekdanj hodili tihotapci. Ko se je bližal Selanovi hiši, domislil se je tudi, da je moral tod hoditi oni Selanov ded, ki se je ženil pri Rojenicah. Nasmehnil se je Šimen in zamrmral sam s seboj: „Konec pravljice vendar ni resničen; saj Anica ni Rojenica!“ Tu se je zakrohotal skoro na glas — samemu sebi, ker je nekoč mislil, da je to Vila, ki je po sploščilu pravljice izbrala ravno njega, da reši Selanovo hišo sramote.

„Bá! — Mladost je norost!“ rekel je in stopal naprej ob ograji Selanovega vrta. Obstane in gleda. Kaj je to? Na dvorišču za hišo se igrata dva dečka. Mlajšemu je morda kakih deset, starejšemu kakih dvanajst let. Prav brezskrbno sta se podila sem in tje.

„Mate“, dé mlajši dečko, „to je tudi naše! Kaj ne, da je!“

„Mama pravi, da je to moje; ti boš gospodaril doma, Niko“, zavrne ga resno.

„Kje bo pa mama?“ vpraša zopet mlajši in se ustavi upehan.

„Ne vem“, reče počasi Mate. Nekaj je premišljal, zakaj črne oči je povetil k tlom in roko je nesel v lase pod kapo. Zato ga prehitil Niko:

„Midva bova oba pri mami, kaj ne Mate?“ Rekši, dene bratu roko okoli vratú.

„Jaz ne pojdem od mame in ti tudi ne.“

„Ne, nobeden ne pojde“, pritrudi slednjič še Mate, ki je spoznal, da bode tako še najbolje.

Šimen je strmel in se skrival za ograjo, da ne bi ga videla in jima ne bi motil veselja. Čudil se je le, da je najmlajši dečko tako podoben Anici, ko je bila še mlada; starejši

ima temne oči in črne lase. Podoben je nekemu — — Šimen se ne more prav domisliti. Kaj? Pa ne da bi se bile takšne oči obrnile od njega v novarski bolnici, ko je čul vzklik: Izdajalec! Kmalu potem pride k dečkoma na dvorišče

Komedija. (Kip A. Gangla na dež. gledališču v Ljubljani. Fotogr. Jos. Armič.)

ženska srednje rasti, a močne postave. Odeta je v črno, kar nikakor ne more zakriti žive polti njenega obraza, s katerega ni še izginila nekdanja lepota.

„Anica!“ reče si Šimen. „Kakšna ženska! Kdaj je prišla, da nisem vedel.“ Še urneje se je umaknil v skrivališče.